

TJEN FOLKET

Diskusjonsblad for AKP (m-l)

Ekstranummer

Dette ekstra-nummretet av Tjen Folket inneholder SKs arbeidsutvalgs plan for partiets arbeid til våren. Innledningsvis er her noen merknader til den økonomiske og politiske situasjonen. De står for redaksjonens regning.

Avvis sosial demagogi og nasjonal-sjåvinisme fra de sosialdemokratiske lederne!

I forbindelse med oljekrisa har sosialdemokratiet kokt sammen en farlig sosial demagogi. Kravet om å fjerne momsen på matvarer og andre viktige arbeiderkrav feies av bordet, som underordna og uviktige. Under henvisning til «hele nasjonens økonomiske interesser» oppfordres det til «modrasjon» fra arbeiderklassen. Det oppfordres til «nasjonal enhet» – kort sagt *klassesamarbeid i stor stil*.

Før jul fattet den høyre-leda bedriftsklubben på Emaljeverket i Oslo en uttalelse der det går til felts mot at «naturressurser utnyttes som politisk pressmiddel». Denne uttalelsen innevarsler en vulgær hets mot de oljeproduserende landa. Her er det snakk om et reint *nasjonalsjåvinistisk forsvar* for imperialismens utbytting og utpressing av de oljeproduserende statene, av oljemonopolenes *rovdrift* på naturressursene.

Det er å vente at denne svarte demagogien vil tjukne til ut over våren – spesielt med sikte på å dempe kampviljen i forbindelse med tariffoppgjøret. Derfor er det om å gjøre at den kles naken som

den oppfordringa til klassesamarbeid og solidaritetserklæring til imperialismen den er!

På sikt fins ingen energi-mangel i Norge.

Før «oljekrisa» *eksporterte* vi elektrisk kraft til Sverige og det er også iferd med å bli lagt kabler til Danmark. Norges avhengighet av olje er pga. av tilgangen på el-kraft langt mindre enn for andre europeiske land.

Økonomisk og teknisk er det *i dag* fullt ut mulig å legge mye av stor industrien over på el-kraft. Treforedling har alt delvis lagt om etter at de har forhandlet seg fram til elektrisitets-priser som gjør at de ikke taper på omleggenga. *Union*, som har *egne* kraftstasjoner brukte, *etter* at rasjoneringa var igangsatt, olje i driften, mens de *solgte* el-kraft, fordi dette var mest «regningssvarende» for bedriften!

Produksjonsnedgangen i den mest olje-avhengige industrien betyr heller ikke nødvendigvis mindre profitt. Fordi *prisene* går opp, kan profitten opprettholdes, ja til og med økes med mindre produksjon. I plastindustrien var *prisen* økingen før jul på over to hundre prosent.

I dag fins det heller ingen oversikt over industriens *oljelagre*. Disse kan godt være større enn hva som oppgis. Norsk Hydro

solgte før jul olje til Danmark for *tre ganger vanlig pris* – altså rein børsing!

Samtidig vil det finnes visse reelle *omstillingsproblemer* og det vil oppstå problemer for mye *småindustri*. Alt før «oljekrisa» ble norsk småindustri nedlagt i langt større tempo enn tidligere som resultat av frihandelsavtalen med EEC. *Hovedsaka er at oljekrisa utnyttes til en voldsom demagogi for å dekke over en forsering av strukturendringene i norsk næringsliv.*

Norsk monopolkapital styrker seg.

Norsk kapitalisme har i lengre tid vært inne i en betydelig høykonjunktur. Det er stor sannsynlighet for at denne vil vedvare utover våren 1974.

I forbindelse med olje-utvinninga flommer milliardene i olje-industrien, verksted- og bygningsindustrien. Behovet for mer arbeidskraft er stort her. Monopolene hover inn store profitter. «Olje-krisa» endrer foreløpig ikke vesentlig på dette bildet.

Norsk monopol og finanskapitalisme stiller seg store forhåpninger til oljen. DNCs oljedirektør ga uttrykk for de norske kapitalistenes forhåpninger på olje-konferansen i London før jul. På noen års sikt venter en at oljen vil gi inntekter som ikke bare gjør det mulig for staten å kvitte seg med hele utenlandsgjelda, men også innlede en *storstilt kapitaleksport* av langt større omfang enn nå, og dermed trappe opp en offensiv og aggressiv imperialistisk politikk.

I denne situasjonen er det maktpåliggende for monopolkapitalen å påskynde strukturendringene i næringslivet. Kapital og arbeidskraft må «frigjøres» fra mindre «rentabel» industri og fra småindustrien. Raseringa av landsbygda må forseres for å tvinge bønder og fiskere inn i industrien. Oljeavhengigheten i fiskeriet og den høye mekaniseringsgraden i jordbruket kan gi det nødvendige politiske påskuddet til denne forseringa.

Denne politikken skal sosialdemokratiets demagogi forberede!

Sosialdemokratiet går sjøl inn for denne utviklinga. Mye tyder på at *hovedlinja* for DNAs økonomiske politikk er å *dreie kapitalismen inn på olje*. Mens de snakker om at det er nødvendig med større sjølforsyningsgrad, fører de i praksis en linje som på sikt vil gjøre landet langt mer avhengig og ømfintlig overfor internasjonale konjunktursvingninger enn det som nå er tilfelle.

I denne forbindelsen kan planen være å skape et relativt høytlønnet industriproletariat i storindustrien tilknyttet oljen, som de håper skal kunne bli en økonomisk og politisk base for sin egen politikk.

Se opp for permitteringer og oppsigelser!

Hovedfaren for permitteringer eller innkorting av arbeidstida til våren ligger i denne politikken! Olje-krisa kan i en del tilfeller for noen kapitalister skape reelle problemer. I noen tilfeller vil industri som produserer for lager midlertidig utnytte situasjonen til å la hjula stå, foreta permitteringer eller redusere arbeidstida. Men hovedsaklig ligger faren i at den brukes som et politisk påskudd til å rettferdiggjøre tiltak som rammer arbeiderklassen, bønder og fiskere.

Der olje-krisa prøves veltet over på folket eller prøves utnyttet politisk må den tas svært alvorlig. Regjeringas politikk må kles av, det må kreves tiltak som hindrer at arbeidsfolk rammes, *bedrifts okkupasjoner* må vurderes.

Muligheter for betydelige svingninger i konjunktursituasjonen?

Til nå er det helt på det rene at arbeidskjøpernes mas om «moderasjon» ved tariff-oppgjøret, og sosialdemokratiets oppfordring til klassesamarbeid under henvisning til «olje-krisa» er rein sosial demagogi.

Men det fins sjølsagt muligheter for at den pågående høykonjunktura hurtigere

enn antatt vil begynne å vise nedgang og krisetrek. Den høykonjunkturen vi har hatt gående siden ca.-71 har vært felles for størstedelen av den vestlige verden. Men i det siste, har det vært stagnasjonstendenser i både USA og Europa. Det har vært stagnasjon i produksjonsveksten, avsetningsvansker for en del storindustri osv. Samtidig har reduksjonen i oljetilførsle økt mulighetene for vekst i arbeidsløsheten i flere imperialistiske land.

Dessuten skal vi være klar over at de enorme spekulasjonsinvesteringene i oljeindustrien her til lands, utgjør en forrykning i balansen mellom de ulike produksjonsgreinene som før eller siden må ende med et smell. Om denne utviklinga skulle komme hurtigere enn antatt, og forverres ved økte energiproblemer og innvirkning fra stagnasjonstendenser i imperialismens økonomi som helhet, vil bestrebelsene på å velte problemene over på arbeiderklassen og folket bli enda mer energisk. I en slik situasjon vil klassesamarbeidspolitikken bli farligere enn noensinne!

For kommunister må konklusjonen bli at enten vi får en fortsatt høykonjunktur, eller en nedgang, må vi kaste alle krefter inn på å utvikle en politikk for å slå beina unna klassesamarbeidet.

Høyre-sosialdemokratiet

DNA er på offensiven i den økonomiske politikken. SV har knapt prøvd og på ingen måte klart å kle av politikken deres på Stortinget. Også i tariffoppgjøret fører sosialdemokratene en offensiv taktikk.

Overfor SV føres det to linjer:

Ved folk som Einar Forde og andre legges det opp til og tilbys samarbeid. På sikt fins muligheten for, viss denne linja blir rådende, at de vil gi konsesjoner til venstre (i f.eks. NATO-saka) for å trekke SV over til høyre og suge opp deler av venstrebevegelsen.

I dag gir DNA seg ikke på noen viktige saker i forhold til SV — de fører en utpressingstaktikk. I f.eks. moms-saka er det ikke gitt noen konsesjoner. SVs forhåpninger fra før valget om å presse DNA over til venstre har overhodet ikke gått inn.

Hvor går SV?

Spørsmålet står i dag fortsatt ubesvart. SV kan bli en progressiv støtte. Men de kan også bli et støtteparti til DNA og et agentur for sosialimperialismen og Sovjet.

På lengre sikt står SV overhodet ikke for noe riktig. I spørsmålet om overgangen til sosialismen står de for et helt feilaktig og reaksjonært syn. Som DNA må de gjøres til en *mindretallsbevegelse* i arbeiderklassen. De motsetningene som i dag går tvers gjennom SV vil bli avgjørende for vilken retning de utvikler seg i.

Viktigst og avgjørende er *motsetningen i forholdet til DNA*. For SV-ledere som Gustavsen og Larsen fins ingen prinsipielle hindringer for samarbeid med DNA og seinere regjeringskoalisjon med høyre-sosialdemokratene. En slik politikk vil være uakseptabel for store deler av SVs medlemmer og slå djupe sprekker i det.

En annen og grunnleggende motsetning går i forholdet til *sosialimperialismen*. I SV fins betydelige grupper av forherdete Moskva-tilhengere, mens et flertall av SVs medlemmer og sympatisører er ekte anti-imperialister. I en skjerpa situasjon (f.eks. Sovjet-invasjon av Romania) vil denne motsetningen kunne bli sentral og skape store rystelser innad i SV.

Motsetningsforholdet mellom SF og NKP er i ferd med å skjerpes atskillig. Ut fra sin målsetning å *utradere* NKP presser SF på hardt for en snarlig samling. På NKP-hold advares det mot at det settes noen »tidsramme» for samlingen. Et SV-parti vil inneholde store uløste politiske motsetninger, og muligheten for at

det skapes rivninger i NKP i forbindelse med samlingen fins.

Motsetningene i SV fins grundig analysert i en artikkel i januar-nummeret av Tjen Folket.

Reaksjonær offensiv?

Den reaksjonære strømningen i Europa har til nå spilt en forholdsvis mindre rolle i Norge, gjennom Anders Lange, statens reaksjonære provokasjon i Trædal-saka. *Ikke desto mindre er det nødvendig å se opp for en mer omfattende offensiv fra de reaksjonære kreftene.*

Den reaksjonære framgangen ved FolkeTINGS-valget i Danmark understreker dette. *Dansk SF*, som forsvarte sosialdemokratiet gjennom valgkampen etter at de hadde spilt falitt i folks øyne, må ta et stort ansvar for reaksjonens framgang.

Dersom SV går til høyre og venstre-bevegelsen svekkes, kan det føre til styrking av reaksjonære strømninger også her til lands. Eller dersom DNA taktisk legger seg til venstre, kan dette føre til et brudd til høyre fra de mest reaksjonære elementene i partiet (Håkon Lie, Ase Lionses).

PARTIET.

Sentralkomiteens 3. plenums-møte advarer mot feilaktige tendenser i partiet og oppfordrer til årvåkenhet *overfor ultra-»venstre»-tendenser, høyretendenser, liberalisme og slapphet i organisasjonsarbeidet.*

– Det har ei tid ikke vært drevet systematisk skolerings-arbeid i partiet. Gjennom Marx-Engels-skolen vil det bli gjort tiltak for å bedre *studietilbudet* til medlemmene. Til våren vil det spesielt bli holdt *tillitsmannskurser* i hele partiet, i marxistisk-leninistisk teori og organisasjonsarbeid.

– Det fins etter SKs mening høyre- og venstre-tendenser i partiet. Diskusjonen om dette vil til våren bli tatt opp.

– Det fins uenighet i vurderinga av og taktikken overfor *Sosialistisk Valgforbund*. Det vil på nyåret bli gjennomført diskusjoner i hele partiet bl.a. for å klare av disse uenighetene.

TF-RED.

Partiets store oppgaver

I.

Fagbevegelsen er partiets viktigste arbeidsområde. Dette ble slått fast av partiets stiftelseslandsmøte.

Sosialdemokratiet er i Norge monopolkapitalens viktigste politiske og sosiale støtte. Med et sterkt sosialdemokrati står monopolborgerskapets diktatur sterkt. Uten vil det stå kraftig svekka. Tilliten til sosialdemokratiets politikk er blitt kraftig svekka i arbeiderklassen, spesielt gjennom EEC-kampen og kampen mot moms.

Sosialdemokratiets styrke ligger i dets grep om fagorganisasjonen. Derfor går det ingen vei til den norske revolusjonen utenom fagbevegelsen, utenom å nedkjempe sosialdemokratiet i fagbevegelsen og drive det ut av ledelsen i fagforeningene.

II.

Kampen mot norsk EEC-medlemskap, forverringa av arbeidsfolks økonomiske

stilling og hendelsene internasjonalt har de seinere åra ført til et omfattende oppbrudd mot venstre fra DNA. I **stortingsvalget** støttet de fleste SV, som førte fram en del sentrale arbeiderkrav og ble oppfattet som mot DNA. Framkomsten av SV **katalyserte** i stor grad oppbruddet – **uten at det til nå har slått seg ned på noen bestemt politisk plattform.**

Mulighetene for å vinne fram med kommunistisk politikk er store – men muligheten for at store deler av bevegelsen for en periode på flere år kommer inn under venstre-sosialdemokratisk og revisjonistisk ledelse er også tilstede. **De nærmeste åra kan her bety store endringer i styrkeforholdet på venstresida.** I kampen om den **politiske ledelsen** til venstre for DNA vil vår politikk og taktikk og vårt arbeid i forhold til SV være avgjørende.

VÅRPLANEN

SKs arbeidsutvalg har vedtatt denne planen for partiets arbeid til våren:

1. **Tariffoppgjøret er partiets sentrale kampoppgave nå.**
2. Over hele landet skal partiet gå inn for at det holdes breie enhetsdemonstrasjoner til venstre for høyre-sosialdemokratiet 1. mai.
3. Partidiskusjonen for å styrke røttene i arbeiderklassen og forbedre partiets faglige politikk skal fortsette fram til sommeren.
4. Politikken og taktikken overfor Sosialistisk Valgforbund skal diskuteres i hele partiet.
5. Partiets linje i spørsmålet om kommunevalget skal avklares ved diskusjon i hele partiet for sommeren, med sikte på at vedtak skal fattes.
6. Det skal avholdes store sommerleirer over hele landet for å føre diskusjonen om vår faglige politikk videre og føre ut partiets kommunevalg-politiske linje.

1. Tariffoppgjøret

I diskusjonen om krava foran tariffoppgjøret i partiet, har det vært reist spørsmål som, skal det kreves kompensasjon for produktivitetsøkninga – hva om en ikke står i produktivt arbeid? – hva med skatteøkninga, osv. Kort sagt: hva er det **rimelig** å kreve.

Spørsmålstillingen viser ideologisk forvirring når det gjelder **hva et tariffoppgjør er.** En av marxismen-leninismens pionerer, F. Engels, avviste alt i sin tid parola »en rimelig dagslønn for et rimelig dagsverk», som forelda. Det eneste rimelige, ifølge Engels, er at »arbeidsmidlene – råstoffene, fabrikkene, maskinene går over i det arbeidende folkets egne hender!»

Et tariffoppgjør er derfor et **kompromiss mellom arbeidere og arbeidsgivere, som avgjøres alt etter styrkeforholdet mellom dem.**

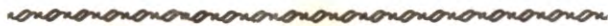
På arbeidsplassene er kampviljen stor foran oppgjøret. En er innstilt på å ta en aksjon. Og med rette: Skatteflåing og prisgaloppen har gjort grove innhogg i arbeiderfamilienes pung. Stadig flere er også villige til å ta en aksjon **på tvers av og mot LO-toppen.**

For de fagorganiserte må den absolutte målsettinga ved oppgjøret være å sette en stopper for **nedgangen** i reallønna. Prat om »moderasjon» er fullstendig grunnløst.

Kravene

– Først av alt betyr det at det må kjempes gjennom **skikkelig lønnspålegg.** Mindre enn 20-30% generelt tillegg vil bety ytterligere reallønnsnedgang.

– Kravet om **helautomatisk indeksregulering** med full kompensasjon og lavt svingetall er den eneste minimumsgarantien som kan oppnås for at tillegget ikke går opp i prisstigning etter oppgjøret. Vedtaket i LOs representantskap om å kreve ett-årige avtaleperioder er i så henseende ikke tilfredsstillende og en

avledningsmanøver. Kortere avtaleperioder er i en inflasjonsperiode naturligvis en fordel. Men det gir ingen garantier for lønnsutviklinga i perioden. Det er også forutsetninga fra sekretariatets side at det ikke skal kreves noen garanti.

Derfor må **indeksreguleringskravet** fortsatt føres hardt fram i de forbundsvise oppgjørene. For kravet om ettårige perioder må gjøres gjeldende at det også skal inneholde **krav om garantier i perioden**.

— **Arbeidstidsforkortelsen** er tatt ut av oppgjøret og skal avgjøres ved lov. Det må kreves full kompensasjon for arbeidstidsforkortelsen!

— Kravet om **tariffavgift** er et reaksjonært sentraliserings-krav og kan komme til å virke direkte organisasjonsfiendtlig og må gås mot!

Se opp for taktisk spill fra LO-toppen

Sjøl om en forbundsvis oppgjørsform er vedtatt, er dette ikke det samme som at det er lagt opp til frie forbundsvise oppgjør. LO-toppen vil i tida som kommer på ulike vis gå inn for å undergrave oppgjørsformen.

Først og fremst er det sannsynlig at ledelsen vil gripe inn ved å innføre en generell økonomisk ramme for oppgjørene. I pengekravet vil dette gjøre den forbundsvise formen fullstendig oppdiktet — forbundenes forhandlingsutvalg vil være bundet på hender og føtter. I så fall er det også duket for **kobling av avstemningene**.

Sjøl om toppen har vært tvunget til en taktisk retrett i spørsmålet om et pris- og inntektspolitisk råd av Skånlands type, fins fortsatt muligheten for **pakkeløsninger**, av den typen som ble gitt ved siste indeksoppgjør. Muligheten for lønnsdiktat ved **tvungen lønnsnemnd** fins.

Partiets oppgaver

— Partiet vil på foråret avholde **tariffoppgjør-konferanser** sentralt for en

rekke forbundsområder (jern og metall, kjemisk, bygg/anlegg, kommune og stat). Lokale konferanser vil også bli arrangert.

— Alle fagorganiserte kamerater må ta aktivt del i å sikre et så godt resultat som mulig, og i denne forbindelsen aktivt agitere mot taktiske manøvrer og demagogi fra LO-toppen. De må snarest drøfte sine egne oppgaver i forbindelse med oppgjøret!

— Der det er nødvendig må medlemmene gå inn for **lokale aksjoner** for å sette krav gjennom!

— Hele partiets medlemmer må ta del i spredninga av partiets agitasjon!

2. 1.mai

For den nye progressive bevegelsen har 1.mai spilt en spesielt viktig rolle i kampen mot høyre-sosialdemokratiets ledelse i arbeiderbevegelsen. DNA har måttet tåle mange ydmykende nederlag denne dagen de seineste åra — den røde delen av arbeiderbevegelsen og den progressive bevegelsen generelt har gjort dagen til sin.

Manifester opposisjonen i fagbevegelsen

For den nye opposisjonen som er under veis i fagbevegelsen vil 1.mai være den viktigste dagen i året når det gjelder å demonstrere samla styrke. I denne forstand er 1.mai en viktig **faglig** oppgave. Mange fagforeninger og klubber over hele landet har de siste årene brutt med DNA-arrangementene og deltatt i røde demonstrasjoner. Fagorganiserte har sluttet stadig mer opp. Sjøl om forberedelse til 1.mai vil falle sammen med tariffoppgjøret, blir 1.mai langt fra en mindre viktig oppgave. 1.mai blir mer viktig etter som opposisjonen i LO styrkes!

— Det må så tidlig som mulig tas initiativ i fagforeninger og klubber, og overfor ansette faglige tillitsmenn til at de går inn for enhetsdemonstrasjoner til venstre for DNA. Trekke med alle

progressive organisasjoner og enkeltpersoner på plassen!

— Vi går inn for **enhet med partiene innfor SV**, der de vil gå med i demonstrasjoner retta mot høyre-sosialdemokratiet. Deler av SV vil kunne gå inn for et prinsippløst samarbeid med DNA, dersom de blir behandlet på linje med DNA som parti. I slike tilfeller må de bekjempes.

Våre **betingelser for enhet** må være helt klare:

- demonstrasjonen skal fremme de viktigste arbeiderkravene og rette seg klart mot høyresosialdemokratene!
- vi krever akseptable betingelser og lik behandling som parti innfor enhetsarrangementet!
- det må være frihet for alle progressive organisasjoner til å slutte opp, og det må være frihet til å bære paroler som ikke bryter med hovedparolene for demonstrasjonen!

Arbeidet må tidlig i gang. Alle partilag må diskutere sine oppgaver i forbindelse med 1.mai innen utgangen av februar!

3. Parti-diskusjonen

— Hvordan skal vi rekruttere flere arbeidere? Hvordan kan partiarbeidet på arbeidsplassene forbedres? Hva må til av endringer i lagets arbeidsstil og møtestil for at folk skal finne seg til rette i lagsmiljøet? Hva med prioriteringa av faglig arbeid? Partilag og stedslag på arbeidsplassene, og styrer i lag der fagorganiserte kamerater går for lut og kaldt vann bør spesielt ta del i denne diskusjonen!

— En **partiets faglig-politiske studiefag** er under utarbeiding! Den bør bli et godt redskap når det gjelder å styrke partiets faglig-politiske nivå! Trekk sympatisører og venner med på studiefagene! Sirkelen vil bli fin både når det gjelder å verve fagorganiserte til partiet og propagere vår linje for å styrke fagbevegelsens kampkraft!

— **Partiets faglig-politiske manifest** vil bli utarbeida forslag til! Forslag vil gå ut til diskusjon forhåpentligvis før 1.mai. Manifestet vil bli et nytt og verdifullt programdokument for partiet. som vil legge opp vår linje på en rekke områder som vår faglige strategi, hvordan styrke fagbevegelsens kampkraft, krav for demokratisering av LO, krav til avtaleverk og lovverk, prinsipper for faglig kamp osv. Diskusjonen skal føres med sikte på vedtak av manifestet til høsten.

4. SV

Alle partilag skal **snarest drøfte vår politikk og taktikk overfor SV**. Diskusjonen skal klare av:

- o Hva er vår **prinsipielle holdning til SV**?
- o Hva er de **viktigste motsetningene innen SV**?
- o Hvordan skal vår **politikk og vår taktikk** være?
- o Hvordan skal arbeidet med SV på vår plass legges opp? Konkrete forslag til tiltak skal drøftes!

Artikler fins i Tjen Folket, Klassekampen og Røde Fane nr.5 og 6. Les og diskuter disse! Det vil også komme en brosjyre på Oktober om SV. Vi trenger diskusjon for å ruste våre medlemmer politisk, unngå feil og komme i gang med arbeidet!

5. Kommunevalget -75

En viktig erfaring fra stortingsvalget var at vi kom for seint i gang med valgkampen. Dersom vi skal delta i valgkampen i -75 må det unngås at dette gjentas. Derfor skal saka diskuteres i partiet så tidlig som før sommeren, med sikte på at vedtak skal kunne fattes og forarbeidet starte høsten -74. Sånn vil partiet ha mulighet til å gå på selve valgkampen tidlig i -75.

Diskusjonen skal ta stilling til:

- o Skal vi delta eller ikke i **kommunevalget**?

- o Hva slags program skal vi i så fall stille på?
- o Hvilke former for lister er akseptable – skal vi stille partilister eller i en form for allianse?

Til partidiskusjonen, som er lagt etter 1.mai, vil det foreligge utkast til valgprogram.

6. Sommerleirene

Sommerleirene har hatt stor betydning for bevegelsen når det gjelder å mobilisere venner og medlemmer til viktige politiske oppgaver. En svakhet ved valgkampen i fjor var nettopp at sommerleirene ikke godt nok ivaretok dette.

Årets sommerleirer vil bli av stor betydning for partiet når det gjelder å

føre ut vår politikk i forbindelse med kommunevalget neste år direkte til et stort antall medlemmer og sympatisører av partiet.

Sommerleirene vil også by på en enestående anledning til å få en brei debatt omkring partiets **faglige politikk**, spesielt forslaget til faglig-politisk manifest!

Etter all sannsynlighet vil dette bli de to store diskusjonene på sommerleirene i år.

I tidligere år har et spesielt problem vært at sommerleir-mobiliseringa er kommet seint i gang. Vi vil i år satse på å komme tidlig ut! **Partilagene skal diskutere sine oppgaver samtidig som de diskuterer 1.mai.**

MØTER ALLE PARTILAG SKAL AVHOLDE TIL VÅREN

- o Politikken og taktikken overfor Sosialistisk Valgforbund
- o 1. mai.
- o Vår linje i kommunevalget 1975

Sentralkomiteens arbeidsutvalg